

900. numurs!

Kopsolī

LATVIJAS NEDZIRDĪGO SAVIENĪBAS IZDEVUMS

Iznāk no 1954. gada

2006. gada janvāris Nr. 1 (900)

www.lns.lv

Cena 30 santīmi

Vecais gads prom. Jaunais klāt

Paldies visiem sveicējiem

Gada nogalē LNS centrālo mītni apmeklēja gan Ziemassvētku vecītis un Sniegbaltīte ar dāvanu maisu, gan pastnieks ar pilnu somu apsveikumiem, gan arī tālāku ceļu mērojuši rūķīši ar vēdergadumiem.

Apdāvinātajiem izdevās uzzināt, ka rūķīši ir no Valmieras puses. Paldies valmieriešiem par jauko apsveikumu un cianastu, ko Elvīras ielas 19 iemītnieki notiesāja uz devēju veselību!

Šogad arī daudzas centrālo laikrakstu un žurnālu redakcijas atsaukušās uz nedzirdīgo organizāciju lūgumiem un atvēlējušas savu izdevumu brīvabonementus. To vidū no laikraksta «Diena» tieši Ziemassvētkos LNS mītnē ieradās kurjers ar īpašiem sveicieniem un apliecinājumu par šādu dāvanu visām LNS biedrībām. Arī «KS» guvis savu amatbrāļu atsaucību, lai savukārt varētu iepriecināt savus uzticamos palīgus un lasītājus.

Gadumija godam aizvadīta

Dažādi pasākumi notikuši vairākkārt, bet centrālais pašgadumijā KC «Rītausma» pulcinājās krietnu pulku apmeklētāju, kas Jauno gadu sagaidījuši godam — līdz rītam rotaļās dejās un citās jautrās izdarībās. Balli par godu savai 5 gadu jubilejai organizēja fonds NIAF «Klusums» sadarbībā ar KC «Rītausma».

Rīgas biedrībā savukārt bija padomāts par tiem saviem biedriem, kuriem gadu nasta vai slimība neļauj doties laukā no mājas. Priekšsēdētāja M. Piteriece pati apmeklēja Juglas un Gailezera pansionātos esošos ļaudis, vienu no viņiem — Annu Elksni sveicot 80 gadu jubilejā.

Janvārī notika divas dramatisks kopas izrades berniem — «Sniegbaltītes skola», bet 5. februārī šis kolektīvs piedalīsies Rīgas Domes, pašdarbnieku kolektīvu skatē ar lugu «Septiņas vecmeitas».

2005. gadā visvairāk kon-

certējusi jauniešu deju grupa, kura arī šogad plāno izvērst aktīvu darbību.

Kultūras nama pašdarbības kolektīvi aicina savā pulkā jaunus dalībniekus — *gaidīti visi, kam vēlēšanās spēlēt teātri, dejot, deklamēt.*

Vēlamies jaunas telpas

Gundega Panko, Liepāja Mūsu ikdienā arvien vairāk ienāk dažādi projekti.

Mācāmies strādāt, kā to prasa «Eiropa», un mēģinām arī izmantot visas iespējas, ko tās dod.

Daudz pūļu prasīja projekts «Mēs — sabiedrības daļa», bet bija labi sajūst, ka pasākumi sagādā prieku cilvēkiem. Tāpat tas bija arī Pirmās partijas projektā «Ģimene», kurā dažādās aktivitātēs aicinātas nedzirdīgo ģimenes ar mērķi — būt vairāk kopā vecākiem un bērniem.

Veiksmīgi sadarbojamies arī ar pašvaldības sociālo dienestu. Gada nogalē saņēmām arī dotāciju no valsts budžeta biroja labiekārtošanai. Bija prieks par šo Ziemassvētku dāvanu.

No Jaunā gada gaidām — noteikti jaunas telpas! Bet paši esam gatavi piedalīties it visur, kur mūs aicinās un vēlēties redzēt. Esiet radoši, dzīvespriecīgi, gaiši un atvērti — tāds ir liepājnieku novēlējums «KS» lasītājiem un visiem citiem.

Eiropas kopienas iniciatīvas projekts «Klusās rokas»

LNS Rēzeknes biedrība sadarbībā ar Rēzeknes pilsētas domes sociālās aprūpes pārvaldi realizē projekta «Klusās rokas» pilotprojektu «IT iespēju izmantošana depresīvajos rajonos — nedzirdīgo elastīgām darba formām».

Pilotprojekta ietvaros notiks datorapmācība sievietēm pēc 50 gadiem. Sākums 2006. gada 21. janvārī pl.9. Var pieteikties nedzirdīgas sievietes bez priekšzināšanām — līdz 20. janvārim. Rēzeknes biedrībā personīgi, pa pastu vai pa e-pastu. Pieteikuma anketas var saņemt LNS biedrībā.

Pilotprojekts sedz visus ar aktivitātēm saistītos izdevumus, bet ceļa, pusdienu, kafijas paužu izdevumus sedz dalībnieks.

Detalizētu informāciju par aktivitāšu norisi var iegūt Rēzeknes biedrībā, J. Raiņa iela 5a, Rēzeknē, LV 4600. Tel. 4625590; Fakss. 4625590; e-pasts: rezeknesrb@lns.lv.

Pilotprojekta administratore Sandra Gerenovska

Tiksimies «Rītausmā»

> Ja jūs kādu laiku esat strādājuši vai strādājat kultūras centrā (namā) «Rītausma»...

> Ja turat «Rītausmu» mīļā piemiņā un vēlaties satikt savus bijušos darbabiedrus...

> Ja gribat uzzināt, kā «Rītausmai» klājas šobrīd...

> Ja jums brīva 29. janvāra svētdienas novakare un pa rokai «groziņš ar kaut ko...»

...TAD BŪSIET MĪLI GAIDĪTI PL.16 SAVĀ «RĪTAUSMĀ».

Pieteikties līdz 27.01. pie Ilzes — 9180534, 7471559 vai pie Marutas, sms 6419282, Elvīras ielā 19 vai Kandavas ielā 27 (vakaros).

Šis jaukais tradicionālais Ziemassvētku pārlītis priecēja LNS centrālās mītnes ļaudis

«Vecais prom, Jaunais klāt.»

Sākums 1. lpp.

Piedalās arī liepājnieki

Lilija Golubeva, Liepājā

14.decembrī Latviešu biedrības namā Liepājā bija koncerts visiem, kas atsaucās aicinājumam nākt uz šo sarīkojumu.

Koncertu bija sagatavojuši cilvēki ar īpašām vajadzībām – piedalījās gan redzes invalīdi, gan nedzirdīgo liepājnieku deju kopa, gan Dienas aprūpes un rehabilitācijas centra ļaudis ar garīgās attīstības traucējumiem u.c.

Bija interesanti vērot, ka var skaisti izdejojot valsī, sambu, ča – ča – ča, sēžot ratiņos. Bija gandarījums par to, ko spēj sasniegt cilvēki, neskatoties uz īpašām grūtībām. Mūsējie arī rādīja, ko spēja, uz skatuves ķekātās ejot un dejojot. Skatītāji ar smaidiem sejas sirsnīgi aplaudēja. Mūsu Inese Jaunzeme ar mazo māšīnu izpildīja dziesmu zīmju valodā. Mūsu jaunais biedrs Aldis Ādamsons vadīja jauniešu grupu dejās. Viņiem ļoti veicās.

LNS nekustamie īpašumi

Sākas remonts

2005. gada nogalē sācies remonts Daugavpils kluba ēkā, kas pagājušajā gadā cieta ugunsgrēkā. No valsts budžeta LNS izdevies šai vajadzībai dabūt 15 tūkst. LVL, un par tiem pirmām kārtām tiks uzklāts jauns jumts, kā arī veikta elektroinstalācijas nomaiņa.

«LNS — otrās mājas»

Tā saucas projekts, kas guvis 105 tūkst. latu finansējumu no Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF). Tas pamatā paredzēts vairāku LNS nekustamo īpašumu remontam un labiekārtošanai, lai nodrošinātu pilnvērtīgus sociālās RH pakalpojumus LNS iestādēs. Projekta aktivitātes plānotas dažādām vajadzībām piecos objektos: Daugavpils klubā (160 m²), Pļaviņu un Valmieras biedrību mītnēs, KC «Rītausma» un Rehabilitācijas centra ēkā Elviras ielā 19.

LNS galvenā speciāliste nekustamo īpašumu jautājumos Anna Bogdanova informēja, ka remonts plānots 15 mēnešu periodā. Tas būs krietns solis uz priekšu LNS nekustamo īpašumu sakārtošanā, viņa teica, lai gan visu iecerēto būs grūti paveikt — sākumā plānotās izmaksas ir stipri sadārdzinājušās.

LNS galvenā speciāliste nekustamo īpašumu jautājumos Anna Bogdanova informēja, ka remonts plānots 15 mēnešu periodā. Tas būs krietns solis uz priekšu LNS nekustamo īpašumu sakārtošanā, viņa teica, lai gan visu iecerēto būs grūti paveikt — sākumā plānotās izmaksas ir stipri sadārdzinājušās.

Vēl daudz darāmā

Bez projektā minētajiem darbiem un uzdevumiem vēl ir daudz cita darāmā, kam jāmeklē līdzekļi.

Tā, piemēram, Ventpils kluba ēkā pašlaik stāv tukšas 2 telpas (127 m²), kas jāremontē. Pļaviņās vecā kluba ēkā būtu

Mēs bijām sajūsmināti!

Tas ir pamudinājums un iedrošinājums tiem, kas vēl sēdēja skatītāju rindās: arī mēs varam, vajag saņemties un pievienoties.

Novēlu visiem nedzirdīgiem cilvēkiem būt aktīviem, izmantot iespējas, kas rodas, piedaloties, izvēloties tieši to, ko kāro sirds!

Atzinīgs vērtējums

Gada nogalē viesnīcā «Latvija» Sabiedrības integrācijas fonds (SIF) rīkoja noslēguma konferenci projektu programmai «Pilsoniskās sabiedrības attīstība...», kurā LNS 2004. — 2005. gadā realizēja savu projektu «Runājošās rokas».

SIF direktors N.Sakss pārskatā par programmas norisi un rezultātiem kā vienu no veiksmīgākajiem atzīmēja arī LNS realizēto projektu.

Šajā konferencē LNS pārstāvēja viceprezidenti M.Piterniece un E.Vorslovs. Viņi prezentēja mūsu projekta rezultātus sociālo projektu darba grupā. Šajā grupā finansējumu bija ieguvuši 13 projekti, to vidū arī vairākas citas invalīdu biedrības un apvienības.

Atbalsts festivālam

LR Īpašo uzdevumu ministrija sabiedrības integrācijas lietās sekretariāta izsludinātajā projektu konkursā «Atbalsts sociālās integrācijas NVO un uzdevumu deleģēšana NVO» LNS ieguvusi finansējumu sava projekta realizācijai.

Kā informēja LNS projekta menedžere Kristīne Janševska, projektā iekļautas aktivitātes nedzirdīgo pašdarbības festivāla sarīkošanai 2006.gada 3.jūnijā. Festivāla dalībniekus un apmeklētājus uzņems Valmieras biedrība.

Paredzēts, ka šajā lielajā kultūras pasākumu kompleksā piedalīsies visas LNS reģionālās biedrības un to apmeklēs arī projekta «Klusās rokas» starptautiskās tikšanās dalībnieki — partneri no Vācijas, Čehijas un Slovērijas.

Ievadā minētajā projektu konkursā piedalījās 19 organizācijas, no kurām atbalstu ieguva — 10 par kopējo summu 22 000 LVL apmērā, to skaitā LNS — 1400 LVL.

vēl jānomaina puse jumta, jāremontē II stāva palīgtelpas, jāstiprina ēkas pamati.

Arī Daugavpilī projekta finansējums atrisina tikai daļu vajadzību, jo jāremontē arī I stāva telpas, kur atradās naktsklubs un spēļu zāles (360 m²).

Alūksnes ēkai jāatjauno veranda, jāiekārto āra tualete. «Līvānu mājā» Smiltēnē būtu jāliek jauns jumts.

Kapitālremonts nepieciešams arī atgūtam īpašumam Čaka ielā — skolas internāta ēkai. Aprēķini šim nolūkam uzrāda, ka vajadzīgi 122 tūkst.LVL.

Savukārt Liepājas klubam telpas nomnieks uzteicis un jāmeklē jaunus. Tas pats attiecas uz Smiltēnes biedrības nomāto ēku, kur līgums beidzas 2006. gada 1.jūnijā.

Lai paveiktu visus iepriekšminētos darbus, būs nepieciešams papildus piesaistīt prāvus līdzekļus, jo LNS rīcībā tādu nav.

Darbi jāveic pakāpeniski, soli pa soli, lūkojoties pēc jaunām iespējām, nodrošināt finansējumus šim mērķim.

«KS» pastā «Apciet, ja vari...»

Apsveicu Tevi, «Kopsolī», Jaunajā gadā! Nupat pasūtīju Tevi nākamajam gadam, jo esi ļoti gaidīts pie manis ciemos. Labi, ka neatpallec, bet ej kopsolī ar laiku. Tikai ar Tavu starpniecību varu uzzināt par visām nedzirdīgo dzīves aktualitātēm.

Ar Tevi esmu uz Tu, jo kā nekā pazinu tavus vecākus un vecvecākus, kad nosaukums bija cits. Ne jau nosaukums svarīgs, bet saturs galvenais. Jā, Tu neesi stāvējis uz vietas, kaut vai tagadējais noformējums — uz ļoti laba papīra, uz svētkiem. Tu iznāc tāds kā uzpučējis, krāsains, jauki!

Šajā gadā novēlu tā turpināt, nebūt lepnam: apciemot mani, ja vari, nevis divreiz mēnesī, bet trīsreiz! Visu to labāko!

P.Kārklīns, Bauskā

Tulkus un avīzi...

Ārija Dzirne, Limbažos

«Kopsolim» novēlu turēties, nepazust un joprojām divreiz mēnesī aplaimot mūs. Mums jau, protams, patīktu, ja avīzīte kļūtu vēl plašāka, ar pielikumiem vismaz reizi ceturksnī, bet viss atkarīgs no finansu rocības. Laimīgu Jauno 2006.gadu!

Pagājušogad šo to lasīju par nedzirdīgajiem arī citos preses izdevumos. Esmu priecīga, ka sākot gatavot tulkus (ziņo NRA). Kaut nu viss tā būtu, kā rakstīts, jo tulki mums īpaši nepieciešami.

Kaut vai lai pie ārsta tiktu skaidrībā par savu diagnozi. Gadījies iet līdzīti citiem palīdzēt izskaidroties. Ārsts gan kaut ko raksta uz zīmītēm, bet nedzirdīgais lasa un neko nesaprot. Vislabāk jau būtu, ja katrā slimnīcā būtu kāds darbinieks, kas orientētos zīmju valodā.

Par TV raidījumu pieejamību vairs nerunāšu, viss mans teiktais vairākus gadus bija veltīgi.

«Kad atskatos, tad atceros...»

Veronika Vagale (1958. gada absolvente)

Skolu beidzu sen, tik sen... Dzīvoju Limbažos, atceros — paps ar zirgu mani veda uz šo skolu un vienmēr priecājos tur ierasties. Sāku mācīties 1950.gadā.

Tagad skatos — skola un viss pagālmis kļuvuši tik skaista! Arī pati Valmiera. Prieks redzēt klasesbiedrus, draugus, parunāties. Mana skolotāja bija Dzintra Vējiņa, salidojumā viņu satikām un nelaidām prom. Bija prieks, ka daudzi ieradušies. Laukā bija skaista uguņošana. Skolēni tagad arī savādāki. Biju laimīga būt savā skolā.

Edvīns Lankovskis (1976)

Man tikšanās vakarā bija ļoti labs garastāvoklis! Vienmēr esmu bijis sabiedrīks, brīvā laikā apmeklēju dažādus pasākumus, arī dzirdīgo sabiedrībā.

Manā klasē bija 8 meitenes, es biju vienīgais «gailis». Mums bija forša klase! Mans novēlējums: lai visiem vienmēr labs noskaņojums!

Skolai liels paldies par zināšanām, kas noderēja visā dzīvē. Apmeklēju kokgrīšanas, foto, dejošanas pulciņus. Kopš skolas beigšanas jau 30 reizes biju šeit! Daudz par skolu stāstu savai ģimenei, mana sieva zina, ka mācījies ļoti labā skolā. Ar savējiem satiekos Nedzirdīgo dienā. Skolai vēlū gaišumu tālākā ceļā.

Elvīra Čaika un Valentīna Grundule (1982)

Mēs atkal bijām skolā pēc 10 gadiem. Patiess prieks līdz asarām redzēt savus skolotājus. Mums bija 9 puīši un mēs, divas meitenes. Žēl, ka šovakar nav mūsu puīšu, atbrauca tikai viens.

Skola mums patiešām devusi daudz, pareizi audzināja. Skolo jau visur, bet mūsu skolā arī audzināja. Šajos laikos ļoti noderētu disciplīna! Skolai novēlam daudz laba un skaista nākotnē. Lai tie skolēni, kas tagad mācās, paskatās uz mūsu bildēm, kādi mēs bijām savā laikā. Tagadējie skolu beidzēji izskatās tik pieauguši, mēs vēl bijām bērni gan izskatā, gan sirsnīgās!

Aija Meijere (1977)

Biju arī uz 120 gadu jubileju. Ļoti patik šeit! Mums toreiz, 70. gados, skolā bija jautra, bet stingra dzīve.

Aizrāvāmies ar vingrošanu! No skolas paņēmu līdzi dzīvē to labāko, arī attiecības ar klasesbiedriem saglabājušās.

Tagad vēroju, ka jaunie dzīvo ļoti strauji. Novēlu visiem to labāko!

Santa Kesefelde (1989)

Šī skola man bija vislabākā, kā otrās mājas. Tajā ieguvu daudz zināšanu, apmeklēju praktiskās nodarbības, papildus Mākslas skolu Valmierā.

Par to, ko esmu dzīvē sasniegusi, esmu pateicīga skolotājai Hermīnei Kļaviņai. Viņa ieaudzināja pacietību, uzcītību, kārtību, satību un vēlmi mācīties, vēlreiz mācīties. Paldies par labiem padomiem šūšanas skolotājai Silvijai Griestiņai — joprojām apšuju ģimeni. Skolā iegūta šūšanas prasme dzīvē man ļoti noderējusi!

Sarmīte Širante (1975)

Esmu tik saviļņota! Mūsu kopā bija tik daudz! Skola manī prata raisīt dzīves gudribu, iemācīja atbildību par pienākumiem.

Novēlu kopt lielāku atsaucību audzēkņos. Tagad ir datoru laiks, bet trūkst cilvēcīguma. Šķiet, mums šai ziņā bija kaut kas vairāk — vienotība, draudzība...

Daina Platace (2005)

Brīžiem ir skumji, jo tagad daudz retāk satiekamies ar klasesbiedriem. Skolas laikā mūsu klase bija ļoti draudzīga, kopīgi organizējām pasākumus, bieži ciemojamies cits pie cita.

Valmieras skola — tā bija īsta dzīves skola: meitenēm mācīja šūšanas prasmi un puīšiem galdniecību, internātā veidoja patstāvību, stabilitāti — būt stipriem, nepadoties! Paldies visiem skolotājiem, kuri vienmēr mani atbalstīja un saprata. Tagad šad un tad ar klasesbiedriem sanākam kopā un atceramies skolas laikus, kuros tik daudz labu laba piedzīvots.

Intervēja: Daiga Delle

Pelnrušķīte ballē

Esmu bijusi pasaku bērns. Pasakās smēlu mīlestību, līdzjūtību, vienkāršību, gudrību. Tās aizveda mani uz sapņu valstību. Es dzīvoju brīnišķīgā, jaukā pasakā, kur Pelnrušķītei ir ļauts justies kā Princesei.

Bērniībā dārziņu neapmeklēju. Kad izaugu liela, ar prieku sāku spert pirmos soļus bērnudārzā. Es sapratu, ka tas ir mans ceļš, mans aicinājums, un tā līdž šim brīdim eju bērnudārzā. Viens bērns pēc otra aiziet uz skolu, bet mani skolā neņem, jo esmu vēl maza augumā.

Bet... bērnu dienu sapnis piepildījās — Pelnrušķīti kādudien uzlūda uz balli, balli skolā. Labā feja ķirbi pārvērtā par mazu mašīnu, un kučieris bija mana metodīke Ilona Vindava. Un tā mēs abas braucām uz skolu — Valmieras vādzirdīgo bērnu internātpamatskolu — attīstības centru.

Valmieras kultūras namā mūs sagaidīja ar mazu suvenīru un tad veda uz lielo zāli. Apkārt mums virmoja labestīga aura — visi bija tik skaisti un pats direktors tik smaidīgs un apmierināts. Kā nu nē! Tik liels darbs padarīts, lai visi kolēģi un bērni skolā justos labi.

Atpazīnām savus audzēkņus. Kā viņi izauguši! Visi no sirds dziedāja un dejoja, lai mums būtu prieks. Man pat aiz sajūsmas brīžiem nobira prieka asara. Pārsteigums sekoja pārsteigumam visu vakaru. Kā pasakā, tā arī Valmierā balle beidzās, bet labas, mīļas atmiņas paliek. Lai Valmieras skolai darbi sokas un smaids no direktora sejas nepazūd.

Bet manam bērnudārzam prieki nebeidzās. Sekoja vēl viens pārsteigums. Atbalsta fonds «Klusums» mūsu iestādei uzdāvināja lielu, lielu kopētāju. Tagad bērniem varēsim kopēt, palielināt, samazināt zīmējumus un vēl daudz ko.

Un tas vēl nav viss! «Klusums» sarīkoja tādus varenus sporta svētkus, kuros pat mūsu vismazākie miluļi centās aplī iemest bumbuņas, jo dāvanā par centību grībēja saņemt lielo torti, zīmuļus, blociņus...

Paldies mūsu draugiem no «Klusuma» saka visi pirmsskolas iestādes darbinieki un bērni.

Pasaka turpinājās — arī Ziemassvētkos mums bija patīkami pārsteigumi. Paldies!

Ar mīlestību, Pelnrušķīte, 218. speciālā bērnudārza vadītāja Mārite Blicsone

Pielikums «Tavas iespējas strādāt»

Cienas un pašcieņas jautājums

Liepājā logu ražotnē «Aile» strādā divi Agri un Omaris — tādi paši kā citi, tikai klusumā.

Viņu skaņu pasaulē valda klusums, tādēļ sarunājoties abi Agri raugās mazliet sāņus — uz tulku Aināru Ostvaldu. Ir pusdienlaiks un Agris Valdmanis (34), Agris Vazdiķis (43) un Omaris Jaunzemis (44) stāsta, kā viņiem klājies darba tirgū.

Abi Agri ir nedzirdīgi, bet ar Omari var sarunāties ļoti labi bez starpnieka, jo viņam palīdz dzirdes aparātiņš: «Bez tā būtu tāds pats ķēms», smejas Omaris, liels jokotājs, pats optimisma iemiesojums. Viņi visi trīs ir strādnieki un ražo logus.

Darbs pats atrod

Par viņiem stāstīja Ailes vadītājs Valdis Mors, izteikdams apbrīnu, cik lieliski abi Agri lasa rasējumus un saprot darbu bez vārdiem.

Darba tirgus pieredzes viņiem netrūkst: lai arī ar dzirdes invaliditāti, tomēr bez darba tikpat kā nav bijuši. Abiem Agriem ir pamatizglītība, Omarim — vidējā. Agris Valdmanis strādāja konservu ceihā, arī ģimenes lauku saimniecībā.

«Šis darbs man patika, iztikai pietika, bet jāskatās tālāk nākotnē. Kaut kas var neizdoties, nodokļu pensijai nebūs,» viņš stāsta. Tādēļ iekārtojies Ailē, kur jau strādā viņa tēvs un kur viņam ir pārliecība par sociālo nodrošinājumu.

Otrs Agris agrāk stādājis gateri, kas bankrotējis, tad vairākus gadus mēbeļu fabrikā, tagad jau vairāk nekā gadu Ailē.

Omaris, kuram Ailē vēl ir tikai divu mēnešu pieredze, lepojas, ka viss apgūts dzīves gaitā — gan namdara darbi, gan galdniecība. «Darbs pats mani atrod. Ja meklē, darbu var atrast,» viņš pārliecināts. Uz Aili viņu aicinājuši draugi. «Teica, nebūs

grūti, varēs saprasties. Man galvenais rasējumu nolasīt, vienalga, spāņu vai angļu valoda. Vienīgi bišņi jāmacās vācu valoda», pusjokojot, pusnopietni saka Omaris un uzsver, ka Ailē ir labi sociālie apstākļi.

Intervijas tulks Ainārs skaidro, ka nedzirdīgo sabiedrībā viss ir tieši tāpat kā starp dzirdīgajiem. Vieni vēlas strādāt, citi gaida, kad dzīve pati kaut ko sniegs. Biedrībā ir 86 nedzirdīgie, bez darba daudzi, taču galvenokārt cilvēki pirmspensijas gados. Daudzkārt Ainārs devies līdz nedzirdīgajiem uz darba intervijām, taču tad darba devēji vaicā: vai tad tu katru dienu blakus stāvēsi?

Nedzirdīgajiem ir iespēja iegūt labāku izglītību, taču «diplomu var dabūt, bet darbu ne vienmēr, tāpēc mācīties neiet,» saka Agris Valdmanis.

Baidās tādu ņemt

Omaris arī uzsver: darbu atrast grūti, un tas atkarīgs no darba devēja attieksmes. «Baidās tādu ņemt — kā saprasties, ka ķieģelis mums neuzkrīt uz galvas,» viņš ironizē.

Agris Valdmanis piebilst: «Daudzi baidās kontaktēties, negrib sarakstīties ar lapiņām». Viņš uzskata, ka Ailes piemērs ir svarīgs: ja darba devēji redzēs, ka nedzirdīgajiem darbā labi veicas, nākamajiem būs vieglāk te iekārtoties. No otras puses, arī nedzirdīgie paši nemaz tik ērti nejūtas starp dzirdīgajiem, bieži vien nesapratnes dēļ šķiet, ka dzirdīgie «aprunā mūs».

Ailē katram ir savs darbagalds un pastāvīgs darbs, nekādu atlaižu nav — viņi strādā tikpat atbildīgi un daudz kā visi citi un pat labāk «nekā viens otrs», stāsta viņu tiešais priekšnieks, ceha meistars Ivo Jonass.

«Sākumā jau bija nedaudz bail, kā sazināsimies, arī citi strādnieki to uztvēra nedaudz skeptiski,» atklāj I. Jonass. Sākumā tiešām nācies daudz sarunāties «caur pildspalvu», bet laika gaitā arī viņš iemānījies nedaudz saprast zīmju valodu. Visi trīs jau pa gabalu protot nolasīt meistara teikto no lūpām, arī specifisko tehnisko va-

lodu. Tagad I. Jonass saka: «Nav nekas īpašs. Pie mums ir daudz jāmacās, sākumā visiem pagrūti iet. Viņi ir ļoti labi iejukušies, bieži var redzēt, ka arī ar citiem strādniekiem savstarpēji pajoko. Jāmācās sadzīvot visiem, mēs visi esam vienādi cilvēki».

Agri un Omaris patlaban šeit ir pirmie darbinieki ar īpašām vajadzībām. Uzņēmumam vēl nav savas noteiktas integrācijas politikas. «Tā vienkārši ir cilvēciska attieksme. Ja viņi pie mums jūtas labi, strādā tikpat labi un varbūt pat vēl efektīvāk, mēs to novērtējam. Nevajag cilvēkus pazemot, ieliekot kaut kādos rāmjos. Svarīgākais ir pašcieņas jautājums. Nedrīkst būt, ka invaliditāte traucē saņemt līdzvērtīgu atalgojumu, ja darba ieguldījums ir līdzvērtīgs citiem.»

Agriem un Omarim īpaša darbavieta, kas prasītu papildu līdzekļus, nebija nepieciešama. Vajadzēja tikai just pozitīvu attieksmi no vadības un kolēģiem, un to viņi arī saņēma.

Ko domā citi darba devēji

Vai jūsu uzņēmums ir gatavs pieņemt darbā cilvēkus ar īpašām vajadzībām?

A/S Liepājas cukurfabrikas direktore Valija Zabe:

Mūsu darbs ir ļoti intensīvs, un iespējas pieņemt darbā šādus cilvēkus ir ļoti ierobežotas. Pie mums strādā viens nedzirdīgs cilvēks, un par viņu mēs ļoti priecājamies. Darbavietu viņam piemērojam, vienmēr jāstrādā ar kādu pāri, un tā ir liela atbildība tiešajam priekšniekam. Taču papildu izdevumus mums tas neprasiņa, tas galvenokārt ir darba organizācijas un attieksmes jautājums.

SIA Lattelekom preses sekretāre Maija Celmiņa:

Mūsu uzņēmumā patlaban strādā 12 invalīdu: viens redzes, četri — ar kustību traucējumiem, septiņiem ir cita invaliditāte. Kolēģi to uztver ar sapratni un ļoti veselīgi — mēs cilvēkus nešķirojam. Konkursos uz darbavietām uzvar labākie — visu izšķir galva uz pleciem.

Nora Driķe, Diena, 4.X.2005

Izglītība — darbs

LNSF birojā strādā jaunā speciāliste — Iveta Kraze, turp prezidenta uzaicināta pēc Jūrmalas RRC koledžas beigšanas (2002). Dažas viņas pārdomas aizvadītās LNSF jubilejas noskaņās!

Vai strādāt sportā viegli vai grūti?

Mans pamatdarbs — sporta pasākumu organizēšana un biroja lietvedība. Slodze te neregulāra: kad nāk lieli pasākumi, ir daudz darba, un tad man grūti savienot darbu ar mācībām sporta akadēmijā (III kursā), un bērna audzināšanu.

Darbavieta atbalsta — paldies! Un tomēr esmu pateicīga LNSF preziden-

tam un Valdei par sapratni un atbalstu mānām studijām, jo man ir nodrošināts Rīgas Domes Labklājības departamenta finansējums tulka pakalpojumu apmaksai.

Zināšanu man vēl trūkst

Jo vairāk strādāju, jo vairāk jūtu — vēl daudz kas būtu labāk, dziļāk, pamatīgāk jāapgūst gan lietvedībā, gan psiholoģijā, gan projektu gatavošanā utt.

Nesen parādījās bezmaksas iespēja pamācīties tieši par darbu ar projektiem. Iespējams, to centīšos izmantot.

Mācīšanās praksē, no pieredzes — arī tā ir laba lieta. Pagājušā gadā biju uzaicināta jauniešu treniņnometnē Lietuvā. Tur guvu ļoti vērtīgu pieredzi basketbolā par to, kā strādā ārzemju treneri. Laba skola man bija Eiropas čempionāta orientēšanas sporta organizēšana un Latvijas izlases sagatavošana dalībai Olimpiādē Austrālijā.

Šajos lielajos pasākumos pārliecinājos, ka esam spējīgi strādāt labā līmenī un LNSF var sekmīgi nodrošināt liela mēroga pasākumu norisi.

Mūsu vājās vietas

Kāpirmo minēju to, ka mums nav savas sporta bāzes. Telpas treniņiem, sacensībām jānomā, bet ar naudu jārikojas ļoti taupīgi — finansējums no Sporta pārvaldes katru gadu paliek nemainīgs, bet izdevumi aug. Jāmeklē arī līdzekļi no Rīgas Domes izglītības un jaunatnes departamenta it īpaši jauno sportistu vajadzībām.

Otrs — mums nav savu, nedzirdīgo treneru. Dzirdīgo treneru attieksme dažāda. Vērojama atturība, bailes — kā saprasties? Pastāv gan psiholoģiskās, gan komunikācijas barjeras starp treneri un viņa nedzirdīgo audzēkni. Te nu atklāts paliek jautājums — katram sportistam blakus vajadzīgs tulks!

Trešais — jauniešu deficīts sporta vidē. Daudz domāju, kas par iemeslu, ka viņos trūkst dzirksteles, komandas gara vai arī trūkst individuālas pieejas ievirzei uz sportu, tāpēc viņi ir vienaldzīgi un mazāk aizrautīgi. Varbūt tā ir mūsdienu tendence. Jaunieši grib nopelnīt, labi ģērbties, dzīvot vieglāk, izklaidēties tādos pasākumos, kas

neprasa disciplīnu, gribasspēku un fizisku piepūli.

Perspektīvas manā skatījumā

Starptautiskā mērogā mēs varētu pārstāvēt tikai dažus sporta veidus — orientēšanos, vieglatlētiķu, basketbolu, futbolu, peldēšanu. Sporta klubi ir savākuši basketbola, futbola komandas. Strauji sāk izplatīties boulings.

Šogad Ventspilī notika Latvijas sporta olimpiāde, diemžēl nedzirdīgie tajā nepiedalījās. Lai sasniegtu labus rezultātus, jebkurā sporta veidā būtu jātrenējas 3—4 reizes nedēļā. Nu nenotiek tā jau iepriekš minēto iemeslu dēļ.

Baidos par tiem talantīgiem sportistiem, kuri pēc skolas beigšanas aiziet savā dzīvē. Faktiski daudzi «zūd» sportam. Kā jauniešus dabūt sporta pusē? Tikai ar no viņu vidus nākoša līdera palīdzību, ar personisku piemēru aizraut līdzī.

Ceru, ka pēc augstskolas beigšanas varēšu vairāk pievērsties šīs problēmas risināšanai.

Ar gaišu prātu un zelta rokām

Gunta Tetere

Jau sen vēlējos pastāstīt par kādu lielisku cilvēku — Andreju Cīruli Jaunpiebalgā. Viņš to godam pelnījis ar savu gaišo attieksmi pret dzīvi un visu, ko dara.

Beidzis Valmieras skolu, pēc tam kādu laiku strādājis Alūksnē par kurpnieku. Tad atgriezies dzimtajā Piebalgā — tēva mājā, kur veiksmīgi uzsācis darba gaitas Jaunpiebalgas mēbeļu cehā kā tapsētājs, iemantojot dzirdīgo kolēģu sirsnību un cieņu.

Veselības stāvokļa dēļ Andrejs tomēr bija spiests aiziet no šī ceha un sāka saimniekot tēva mājās «Kameņos». Andreja tēvs Voldemārs, lai viņam vieglas smiltis, savā laikā bija labs sportists — soļotājs sportā, slavenā olimpiskā soļotāja Jāņa Daliņa draugs.

Jau bērnībā Andreju interesējusi tehnika, sports, zīmēšana. Pašmācības ceļā Andrejs apguvis visādus tehnikas brīnumus, «izgudrojis» pat savu motociklu, uzmeistarojis automašīnu ar «IŽ» motoru, savu traktoru, ar ko varētu art, vagot, ecēt zemi, klie-dēt, plaut sienu utt., tā sagādājot piebaldzējiem ne vienu vien pārsteigumu. Andrejs palīdzēja tēvam uzcelt arī saimniecības ēkas, iekopt savas mājas pagalmu un apkārtni.

Andrejs nevar iedomāties dzīvot pilsētā, vienā dzīvokļa «būrītī». Kaut gan laukos grūti, smagi jāstrādā, tomēr labāk tur izjust dabas skaistumu un plašumu, brīvību un

svaigu gaisu.

Mantojumā no tēva Andrejs saņēmis arī mazu apavu remonta darbnīciņu, kur darba nav trūcis. Jaunības dienu fotogrāfijas liecina, ka viņš piedalījies Baltijas sacensībās motokrosā, ieguvus daudz diplomu un balvu. Ar interesi vērojamas arī viņa gleznas — dabas ainavas.

Daudzus gadus vada LNS biedru grupu, organizē sasetus savā mājā. Kā teica Dz.Herbstes kundze no Smiltenes, viņa vienmēr ar prieku dodas pie Cīruļiem uz grupas sapulcēm, jo «Kameņos» saimnieki ir laipni, izpalīdzīgi un viesmīlīgi sagaida ciemiņus.

Mājas un to apkārtni vienmēr sakopta un kārtībā. Ar dzīvesbiedri Sofiju lauku sētā abi audzē trušus, aitas, kazas un mājputnus. Kad braucu uz Piebalgu, cenšos iegriezties arī pie Cīruļiem «Kameņos». Tas vienmēr man ir patīkams notikums.

Lielākais panākums — darbs

Laima Karlštrēma, Kuldīga

Pārlūkojot aizvadīto gadu, teikšu, ka pats lielākais guvums mūsu laudim bijis darbs, iespēja strādāt.

Mūsu biedri aktīvi izmantoja iespējas, ko deva Nodarbinātības aģentūra ar subsi-

dētām darbavietām invalīdiem. Tā, piemēram, pieci strādā sabiedriskās ēdināšanas sfērā, vēl arī bērnuudārzā, lietišķās mākslas nozarē utt. Daļa no viņiem — jau pieņemti pastāvīgā darbā. Visiem novēlu strādāt centīgi, lai paliktu savā darbavietā arī šogad.

Arī mums biedrībā darba daudz vairāk sakarā ar iesaistīšanos ESF projektā «Mēs — sabiedrības daļa». Par to nežēlojos, bet mani uztrauc, vai spēšu turpmāk apmaksāt savus arvien augošos ceļa izdevumus, braucot uz darbu.

Vispār 2005. gads LNS bijis ļoti veik-

smīgs. Man personiski daudz zināšanu deva līdzdalība LNS forumā. Prieks arī par to, ka ar mums kopā palika prezidents A.Pavilins. Esmu droša par LNS nākotni, un šo drošības sajūtu novēlu visiem biedriem — gan ģimenē, gan darbā, gan sabiedrībā. Lai visiem skaists šis tikko iesācies gads!

Materiāli šajā atvērumā sagatavoti ar Eiropas Savienības finansiālu atbalstu. Par to saturu pilnībā atbild Latvijas Nedzirdīgo savienība, un tie nekādā ziņā neatspoguļo ES viedokli.

Jubileja

LNSF atskatās uz saviem 15

Ilze Kopmane

Pēdējā laikā nedzirdīgo sabiedrība ir lutināta ar jubileju svinībām. Svinētas dažādā mērogā ar dažādiem gadu skaitļiem. Gan biedrībās, gan skolās, gan sporta organizācijās, tradīciju pasākumos.

Liekas, ka tā bija pēdējā lielākā jubileja pagājušajā gadā, kas svinīgi un skaisti risinājās KC «Rītausma». Svinīgo daļu raiti vadīja Iveta Kraze, dodot vārdu gan LNSF prezidentam V.Strazdiņam, gan daudziem apsveicējiem. Bijušie prezidenti Jadviga Bočkāne un Ansis Smons tika aicināti dalīties atmiņās par savu «vadīšanas» laiku.

Piecpadsmit gadus piedzīvots daudz kas — atzīšanas un izaugsmes grūtības, uzvaru prieks un zaudējumu rūgtums. Taču

to visu neapšaubāmi var saukt vienā vārdā — attīstība. Visilgāk prezidējis Varis Strazdiņš, kurš tika sveikts 10 gadu darba jubilejā. Viņš atzina, ka vairāk gan bijis melnā ikdienas darba, tomēr piedzīvoti arī prieka

startu OS distancē. V.Strazdiņš pateicās LNSF «krusttēvam» A.Pavlinam, LNSF valdei, sadarbības partneriem, atbalstītājiem, sportistiem. Īpašu sveicienu 40. dzimšanas dienā saņēma P.Kursītis.

brīži — piemēram, šogad, kad Pasaules olimpiādē izskanēja Latvijas vārds un mūsu Andis Krams atveda mājās medaļu par

Vakara gaitā cits pēc cita rindojās vēl daudz citu apsveikumu. Bija vēl daudz labu vārdu, smaidu, rokasspiedienu un vēlējumu. Ar vienu no tiem (KC «Rītausma»), nobeigšu šo nelielo ieskatu LNSF 15 gadu jubilejas norisē, adresējot to visai sportistu saimei:

Pamani — tu zināsi.

Gribi — tu spēsi.

Uzdriekties — un tu gūsi.

Jāatzīmē arī pārdomātā vakara norise, tel-

pas un galdu gaumīgais noformējums, gardais cienasts un daudzveidīgais viesu sastāvs. Nu tad atliek vien novēlēt: tikai tālāk, augstāk, ātrāk — Latvijā un pasaulē. Lai notiek sports!

Kongress — bez satricinājumiem

Daiga Delle

Latvijas Nedzirdīgo sporta federācijas 9. kongresu 26. novembrī Rīgas brīvostas konferenču zālē atklāja LNSF prezidents Varis Strazdiņš. Līdz šim LNSF nebija sava karoga. Atklājot kongresu, zālē tika ienests jaunais LNSF karogs. To ar vārdiem: «Karogs vienmēr stāv mums pāri, kaut ko norāda, uz kaut ko aicina. Karogs norādīs uz jūsu kopību, jūsu darbu!» — iesvētīja mācītājs.

No izvirzītiem 49 delegātiem ieradās 42. Kongresu vadīja R.Ozols un G.Jurševskis, sekretariātā B.Aldersone, E. Vorslovs, balsis skaitīja I.Pukse, V. Krauklis un P. Logins. Pirms kongress sāka darbu, V.Strazdiņš sveica delegātu Raimonu Puksi dzimšanas dienā.

Pārskats par darbu

LNSF 9. kongresa valdes ziņojumā par paveikto darbu LNSF prezidents atzīmēja, ka noorganizēti visi plānotie pasākumi uz vietas, (izņemot autosportu — 2005) un līdzdalība starptautiskās sacensībās citviet. Galvenie notikumi: Latvijas čempionāti dažādos sporta veidos (kā jaunums — bouling); starptautiskā līmenī — Pasaules olimpiāde Austrālijā, Eiropas čempionāts OS Cēsīs, piedalīšanās Eiropas čempionātos, Ziemeļ-

valstu — Baltijas valstu sacensībās (14), kā arī Deaflympic un EDSO kongresos.

LNSF sastāvā ir 9 sporta klubi dažādās Latvijas pilsētās. Tajos risinās aktivitātes 20 sporta veidos, tātad — iespējas sportot visiem, kas to vēlas, nodrošinātas.

Daudz pūļu prasa finansējuma nodrošināšana, jo līdzekļi no valsts budžeta arvien samazinās. Tāpēc meklēts un gūts atbalsts pašvaldībās, arī sponsoru vidū. Neizmantota iespēja — projektu gatavošana dažādiem fondiem.

Grūtības sagādā kvalificētu treneru un treniņu bāzes trūkums, kas cieši saistīts ar finansu jautājumiem.

Organizatoriska sadarbība risinās ar citām starptautiskām un Latvijas sporta organizācijām, kā arī LNS, biedrībām un citām iestādēm.

Prezidents atzīmēja to darbinieku ieguldījumu, kas aizvadītajā laikā strādājuši LNSF birojā — grāmatvede L.Kleina — Brūvere, lietvede I.Kraze, vēstures apkopotāja J.Bočkāne, agrāk arī sporta organizatori G.Ungure, A.Priedītis. Viņš pateicās LNSF valdei (R.Ozols, E.Vorslovs, J.Salinieks, E.Pūce, G.Jurševskis, I.Krama, P.Kursītis, J.Cīrulis) par paveikto darbu.

LNSF darbu no 200. — 2005. novērtēja arī sporta klubi: Rīgas «NS» — Bergmanis — apmierinoši; ŠaDa — Artjomova — neapmierinoši; Tālavas nedzirdīgo sports — Jefremova — apmierinoši; Liepava — Jaunzems — apmierinoši; Zaļā paparde — Krama — apmierinoši; Kurzemes vanags — Tide-manis — apmierinoši; 3 punkti — Salinieks — apmierinoši; Rīgas nedzirdīgo bērnu

internātpamatskola — Puhovs — atturas; Nedzirdīgo bouling — Beisons — apmierinoši.

Tālāk sekoja debates

Delegāti aktīvi izteica savas pārdomas, vērtējumus un ierosinājumus, kā arī uzklusēja V.Strazdiņa atbildes.

Vairāki runātāji pievērsās Latvijas sportistu līdzdalībai Olimpiādē Austrālijā: par savlaicīgāku informāciju, komandas sastāvu, treneri peldētājiem u.c. izteicās O.Jaunzems, M.Plaude, I.Puhovs, G.Valdmane, I.Pukse, A.Bergmanis. Citi (P.Kursītis, M.Artjomova, G.Beisons, A.Liniņš u.c.) risināja dažādus uzlabojumus un izmaiņas, kas, viņuprāt, nepieciešamas darba uzlabošanai: papildināt OS Latvijas čempionātu ar grupu jauniešiem līdz 16 gadiem, ieviest vienāda kaluma medaļas, meklēt vērtīgākas sporta balvas, veikt gada aptauju — izcilākais sportists, rīkot sportistu gada balli, veidot pārskatāmāku LNSF mājaslapu, ieviest klubiem savus tērpus un emblēmas, atsākt autosacensību organizēšanu, sarīkot Latvijas čempionātu šahā, turpināt uzlabot sadarbību ar skolām, rosināt trenerus tālākizglītoties.

Par LNSF sadarbību ar skolu plašāk izteicās J.Puhovs: lai piedzīvotu sportistu maiņu augstā līmenī, ciešāk jāsadarbjas, jāriko treniņnometnes, valdes locekļiem biežāk jāietiekas ar skolēniem. Arī viņš LNSF darbu novērtēja ar «labi» un aicināja — mazāk kritizēt, bet kopīgi meklēt iespējas jauniešu ieinteresēšanai sportā un priecāties par viņu rezultātiem.

«Kongress — bez satricinājumiem...»

Sākums 6.lpp.

Statūti, darbības programma

Tika apstiprināti LNSF Statūti jaunā redakcijā un mainīts LNSF statuss no sabiedriskās organizācijas uz biedrību.

Delegāti apsprieda un pieņēma LNSF darbības programmu 2006. – 2009. gadam. **Galvenie uzdevumi** tajā nemainīgi: nostiprināt finansiālo un materiālo pamatu, piedalīties starptautisko sporta organizāciju darbā, nodrošināt Latvijas čempionātu un citu LNSF organizēto sacensību norisi, sniegt palīdzību sporta klubiem, kā arī piedalīties LR likumdošanas veidošanā attiecībā uz sportu un sadarboties ar valsts un pašvaldību iestādēm.

Prezidenta, revidenta un valdes vēlēšanas

Uz LNSF prezidentūru kandidēja divi – Varis Strazdiņš un Andris Bergmanis. Viņi nonāca delegātu jautājumu krustugunīs.

A.Bergmanis savu gatavību uzņem-

ties amatu apliecināja ar pamatojumu – klubā «Nedzirdīgo sports» visu veicis no nulles, kā viceprezidents savā laikā spējis noorganizēt sportistu dalību Olimpiādē Bulgārijā. Viņš uzsvēra, ka spēš pilnībā organizēt LNSF darbu, ieskaitot finanšu lietas, protams, izmantojot tulka pakalpojumus, kur tas nepieciešams.

V.Strazdiņš atzina: tas būtu viņam grēks – sākt darbu pamest. Viņa rīcība būs virzīta uz finanšu pamata nostiprināšanu, klubu attīstību, kadru izglītošanu, visu veicot mierīgi, bez satricinājumiem.

Pēc tam kandidāti zāli atstāja, un notika galīgā apspriešana bez viņu klātbūtnes. Acīmredzamu pārsvaru guva **V.Strazdiņa** kandidatūra: labas, patstāvīgas komunikācijas spējas, orientēšanās likumdošanā, izveidot tieši kontakti.

To apliecināja arī balsošana: 15 balsis – **A.Bergmanim**; 26 – **V.Strazdiņam**. Par viceprezidentu kļuva **R.Ozols**, valdē – **A.Bergmanis**, **G.Beisons**, **J.Cīrulis**. Revidente – **I.Pukse**.

Jaunievēlētais LNSF prezidents **Varis**

Strazdiņš ar smaidu atbildēja uz «KS» korespondentes jautājumu: **Kāda ir sajūta pēc labi padarīta darba?**

«**Gandarījums, ka pienākums veikts godam! Daudz padarīts un atkal jauni izaicinājumi priekšā!**

Jaunajai valdei novēlu izturību, prātu! Bet pats sev – prast vienmēr un visur savaldīt nervus.»

Jauniešu starti

Labi rezultāti — ārzemēs un pašu mājās

Jevgēnijs Puhovs

Ar teicamiem rezultātiem starptautiskās sacensībās Jauno gadu sagaidīja Rīgas Nedzirdīgo bērnu internātpamatskolas skolēni.

Zviedrijā

Skolas peldētāji piedalījās starptautiskās sacensībās Zviedrijā — Lundā par godu vietējā kluba 20 gadu jubilejai. Startēja dalībnieki no 6 valstīm — Zviedrijas, Polijas, Austrijas, Lietuvas, Igaunijas un Latvijas. **Kopskaitā 11 komandas.** Komandu ciņā notika spraiga cīkstēšanās, kuras iznākumā mūsu zēni izcīnīja I vietu un lielo kausu.

* Komandas sastāvos bija daudzi Melburnas nedzirdīgo olimpiādes dalībnieki. Lielu medaļu ražu savāca zviedru meitenes un igauņu Martins Kuusk, kā arī lietuvietis Mariuss Grigaitis. Nepaveicās mūsu Imanam Šnepstam, kurš slimības dēļ 2 dienas nestartēja sacensībās.

Mūsu komanda izcīnīja 8 individuālās medaļas un 4 medaļas stafetēs.

Un tā — **A.Smirnovam**, **I.Šnepstam**, **M.Pužulim** katram pa 2 medaļām — 1 sudraba, 1 bronzas; **J.Viņodim** un **A.Barzdevicam** pa 1 bronzai.

Meiteņu stafešu komandas ieguva 2 otrās vietas, bet zēnu komandas pārliecinoši 2 pirmās vietas.

Polijā

Pēc pāris nedēļām sekoja starptautiskās sacensības Polijā, Poznaņā, kur piedalījās 3 valstis: Latvija, Baltkrievija un Polija — **kopā 12 komandas.** Arī to sastāvā olimpiādes dalībnieki un medaļnieces.

Šajās sacensībās mūsu peldētāji startēja vēl veiksmīgāk, izcīnot ne tikai medaļas — 43, bet arī uzrādot rezultātus, kas pārsniedz Ziemeļvalstu un Baltijas valstu rekordus. Septiņas reizes tika uzstādīti Ziemeļvalstu — Baltijas rekordī un 9 reizes Latvijas rekordī.

Jaunie rekordī un to autori: **A.Smirnovs** — 50 m uz muguras 31.73; **I.Šnepsts** — 50 m brassā 32.18; **A.Smirnovs** — 100 m kompleksā 1:07.89.

Lieliski panākumi arī stafetēs 4 x 50 m, 4 x 100, 4 x 200 m startēja (**A.Smirnovs**, **A.Barzdevics**, **M.Pužulis**, **I.Šnepsts**, **J.Viņodis**). Latvijas rekordus vēl uzrādīja **A.Smirnovs** 100 m brīvā stilā 58.18 un meiteņu stafešu komanda 4 x 50 m brīvā stilā — 2:22.62 (**I.Ričika**, **L.Ločmele**, **M.Bruže**, **A.Ķivīte**).

Individuālās dažāda kaluma medaļas pūrā ielika: **A.Smirnovs** — 5; **A.Pužulis** — 5; **J.Viņodis** — 5; **M.Bruže** — 5; **A.Barzdevics** — 4; **J.Šnepsts** — 3; **L.Ločmele** — 3; **A.Ķivīte** — 3; **Kr.Polis** — 3 un vēl pa vienai bronzas medaļai guva **I.Valdmane**, **I.Ričika** un **Kr.Legzdiņš**.

Ir teiciens «**Veiksme uzsmaida stiprajiem**». Un, kā likums, mūsu stiprā puse ir

stafetes, kur meitenes izcīnīja 2 reizes otrās vietas, bet zēni 2 pirmās vietas.

Latvijā — galda teniss, basketbols

Ne tikai ciemoties citur, bet arī pašiem jāprot uzņemt ciemiņus.

Rīgas skolas atklātajās starptautiskās sacensībās basketbolā meitenēm un galda tenisā piedalījās viesi no Polijas, Somijas, Igaunijas un Valmieras. Pēdējā brīdī atteica savu dalībnieku Austrija.

Basketbola sacensībās I vietā ierindojās Igaunijas Tartu skolas pārstāves, uzvarot visus pretiniekus. **Otrajā vietā Rīga**, kura uzvarēja Valmieru 60:29, Poliju 48:24. Trešajā vietā Valmieras jaunās spēlētājas, kas ar lielu ciņas gribu un neatlaidību uzvarēja Polijas, Poznaņas, augumā pārākas spēlētājas 30:26.

No mūsējiem jāuzteic rīdzinieces **Dž.Kalns**, **L.Ločmele**, **J.Mitenberga**, **A.Mūrniece** un valmierietes **K.Ciekure**, **M.Birmāne** un **B.Rubeža**.

Galda tenisā mūsu komanda bija līdzvērtīgāka Polijas pārstāvjiem, kuri iepriekšējos gados bija ievērojami pārāki.

Meitenēm I vietā, nezaudējot nevienu spēli un pat setu, ierindojās poliete **Karoline Molezyk** 11 punkti. Toties otrajā un trešajā vietā rīdzinieces — **Jūlija Čarkovska** 10p. un **Jekaterina Mitenberga** 9p.

Zēniem kā pirmo, tā otro vietu izcīnīja polji. Taču trešo poļu pārstāvi uz 4. vietu noslidināja rīdzinieks **Alekseja Smirnovs** 9.p.

Pēc sacensībām dalībnieki tika apbalvoti ar skaistām piemiņas veltēm un balvām atbilstoši Ziemassvētku noskaņai.

Visiem vēlu laimīgu šo 2006. gadu, veiksmi treniņos un sacensībās!

Ceļš uz amatu

Septiņu ezeru pilsētā

Ritma Egļe

Astoņi Alsviķu profesionālās skolas vārdzirdīgie un nedzirdīgie audzēkņi 2005. gadā astoņas nedēļas pavadīja Vācijas pilsētā Šverīnē, kuru tās iedzīvotāji dēvē par «septiņu ezeru pilsētu».

Tur viņi izgāja daļu no mācību prakses laika galdniecībā un pavārmākslā. Ar vi-

ņiem kopā bija divi jaunieši no Kuldīgas un es kā tulks. Šī bija pirmā profesionālās skolas audzēkņu prakse ārzemēs, kura bija iespējama, iesaistoties organizācijas *Salto Baltic international* projektā «Latvijas arodskolu nedzirdīgo audzēkņu mācību prakse Vācijā».

Katram audzēknim tika veidots arī audiovizuālais CV, kurš vēlāk noderēs darba intervijās, lai sevi veiksmīgi reklamētu, meklējot darbu. Turklāt mūsu pavāri ieguva speciālās beztermiņa sanitārās grāmatliņas. Galdnieku puīši palīdzēja restaurēt kādu senu māju pilsētas centrā.

Iepazināties ar Vācijas vēsturi, tradīci-

jām, sadzīvi. Dzīvojām kopmītnu tipa dzīvokļa viesnīcā ar ērtībām. Tur mums bija pieejams internets, varējām sazināties ar saviem draugiem un tuviniekiem.

Brīvajā laikā tikāmies ar jauniešiem draugiem, peldējāmies, jūsmojām par skaisto Šverīnes pili un izkopto pils parku un oranžēriju, ļoti daudz fotografējām, filmējām. Bijām ielūgti uz Hamburgas nedzirdīgo klubu. Asu izjūtu cienītājiem ļoti patika atrakciju parkā *Hansapark*. Iespaidu ir ļoti daudz, tomēr mājās ir labāk un latviešu ēdieni ir garšīgāki, lai gan neviens no jauniešiem neatteiktos vēlreiz doties šādā prakses darba vietā. Tagad mums ir jauni draugi Vācijā, Zviedrijā (kur mēs viesojāmies pavasarī) un Grieķijā.

Pēc tam notika šī projekta noslēguma pasākums. Bija ieradušies *Salto Baltic international* direktors Olafs Buss, biroja vadītājs Volters Groets, biroja pārstāves Maija Dreimane un Ilze Kalniņa. Mūsu skolu uzteica par aktivitāti un uzsvēra, ka pirmoreiz par jauniešu praksi organizācija saņēmusi tik daudz komplimentu. Darbavietās vācu strādniekiem darba devēji kā piemēru minējuši mūsu audzēkņus. Varam ar to lepoties.

Ziemassvētkos sagaidījām vācu draugus pie mums Alsviķos.

Jaunajā mācību gadā mūsu skola atkal komplektēs jaunus grupas. Tā ir lieliska iespēja nedzirdīgajiem jauniešiem mācīties un atrast savu vietu dzīvē. Aprīlī notiks atvērto durvju diena, kad tiek gaidīti visi, kurus interesē mācības mūsu skolā.

Īpašie sveiciens

VENIAMĪNAM AĪŠINAM

Kā apturēt dzīves dienas,
Par vēju ātrāk kas trauc?
Mums atpakaļ it nevienu
No tām vairs neatsaukt.
Sveicam 85 gadu jubilejā! Lai sekmīgas
gaitas šahā, bet laimi atrodi pats!

SK «ŠaDa» kolektīvs

RASMAI ŠTEINBERGAI

Dzīves pulkstenis steigai par spīti
Zvana tev šodien atminu brīdi.
Ik gads tavā gaitā nav bijis par lieku,
Daudz tajā bijis gan rūpju, gan prieku.
Ražens ir bijis tavs darbigais mūžs,
Atskaties, priecājies, rītdienu sveic.
Ieklausies — visi palodies tev teic.
Mīļi sveicam skaistajā dzīves jubilejā!

Ance un Arvīds

Iepazīsimies?

*Esmu 30 gadus jauns vīrietis, augumā
1.70 cm, nedzirdīgs.*

*Labprāt iepazīšos ar 29 — 31 gadu jaunu
sievieti.*

*Gaidīšu vēstuli. Vēlams pievienot arī foto.
Mana adrese: Rīga, Apūzes iela 19, LV
1046. Juris.*

Sēru vēsts

† *Viss aizgājis, kas pārdzīvots un bij,
Nu dvēselīte debesīs
Sev jaunu ligzdu vij...*

Pieminam mūsu JEVĢENIJU KON-
RĀTI, 1928.25.1 — 2006.6.1 un
EUGĒNIJU SMONU, 1931.28.03. —
2006.6.1. **Rīgas biedrība**

Mīļi sveicam

*Lai saplaukst ziedi jūsu sirdī, par
spīti salam, sniegputēniem un vējiem,
kas brāzušies pāri mūža gadskārtām.
Lai mājās silti, lai mīļi cilvēki blakus,
laba veselība un gaišas domas, iesākot
nākamo savas dzīves gadu.*

*Jums veltām dzejas rindas no
veltījuma krājuma «Dzīvīte, dzīvīte,
šūpojos tevī...»*

Tavs skaistais dzīves gads...

Tur puteņi un lieti

Un baltais ziemas miers.

Tur plavu smarža būs

Un Jāņudienas siers.

Tavs skaistais dzīves gads...

Ir mūsu dzīve laba,

Kaut reizēm tumšu ēnu met

Tik savai dzīvei neko nepārmet...

90

17.II MARIJA ŠPERLIŅA, Smiltenes

85

1.II GUNA BRIEDE, Kuldīgas
26. II ELFRĪDA ŠĶĒRĪTE, Rīgas

80

16.II OLGA UTRICKA, Smiltenes
24.II ELMĀRS POŽARSKIS, Rīgas

70

12.II INTA GRAUMANE, Valmieras
22.II LEONIJA KALNIŅA, Valmieras
26.II JĀNIS PUTĀNS, Valmieras
27.II ANTONS SPAKOVIČS, Smiltenes

65

4.II ANNA JUČMANE, Rīgas
15.II FAINA KINDZERSKA, Rīgas
27.II ILGA BALODE, Smiltenes

60

18.II ANDRIS LASMANIS, Liepājas

55

3.II HARIJS KREPKINS, Smiltenes
8.II INTA JARKOJEVA, Rīgas
17.II IBRAGIMS IBRAGIMOVŠ,

Daugavpils

18.II MĀRA NIKLASONE, Rīgas

50

1.II EDMUNDS RUBENIS, Rīgas

Galvenā redaktore ILZE KOPMANE.
Datormāksls: GUNTA BIRNĪTE

*Es esmu runājis un visu teicis,
Nu tagad gaidu, ko teiksiet man.
Rainis*

Nākamais izdevums 15.februārī